

HRDOŠ 7/05

BOŽIA LÁSKA K NÁM

Vianoce vracajú svetu radosť, nádej, život: sám Boh sa nám viditeľne ukázal cez tvár jednoduchého a chudobného dieťaťa, ktorého bohatstvom je láska ku všetkým ľuďom.

Omša v noci ZVESTUJE, že sa narodil Emanuel, ktorého čakali všetky národy. Omša na svitaní pozýva celú cirkev, aby s úžasom PRIJALA Božiu spásu. Pri omši vo dne nabáda prológ Jánovho evanjelia celú cirkev, aby v tichu a klaňaní ROZJÍMALA o tajomstve vteleného Božieho slova.

Pred tajomstvom zrodenia Božieho syna sa cirkev s údivom skláňa a s pohnutím vyznáva: rodí sa z Panny ten, ktorý sa zrodil od večnosti z Otca.

Vo Vianociach ide o Ježiša Krista, ktorý spočíva (spokojne leží) v náručí svojej Matky, avšak v jeho rukách spočíva celý vesmír. Môžeme v tomto čase spoznať, že Ježiš stanovil, že bude navždy prebývať medzi ľuďmi, aby z každého človeka urobil svojho brata a priateľa a priviedol ho k Otcovi.

Všetky adventné proroctvá, prísluby znejúce v Božom slove sa teraz zavřšili. Žalmistka pravdivo ohlasuje, že sa prísluby naplnili: Dnes sa nám narodil Spasiteľ, Kristus Pán.

S Ježišovým narodením sa rodí „nový človek“, konečne po Adamovi a jeho potomkoch, ktorých tradícia nazýva „starý človek“. V Ježišovi, novom človeku, sa stretávame s Bohom. Kto ho prijíma, stáva sa tiež novým človekom. (po)

**Čím by boli Vianoce bez dieťaťa v Betleheme?
Niekoľko všedných dní pred koncom roka.**

**Čím by boli dejiny bez narodenia Krista?
Ďalekou a márnou cestou bez cieľa.**

**Čím by bol človek bez Krista?
Pútnikom blúdiacim bezhviezdnou nocou.**

**Čím by bolo ľudské srdce bez Božej lásky?
Hynúcou kvetinou bez slnka.**

**V tom je Božia láska k nám,
že Boh poslal na svet svojho jednorodeného Syna,
aby sme skrze neho mali život. (1 Jn 4,9)**

Dobrá novina 2006

Podobne ako minulý rok aj tento rok na Štedrý deň naše príbytky navštívia koledníci Dobrej noviny. Ťažiskovým projektom 11. ročníka sa stal južný Sudán. Ako krajina zničená vojnou potrebuje pomoc pri znovuvybudovaní a pri naplňaní základných životných potrieb jeho obyvateľov.

V Sudáne sa podpísaním mierovej dohody 9.1.2005 skončila jedna z najdlhších občianskych vojen na svete. Konflikt trval v podstate od získania nezávislosti od Veľkej Británie v roku 1956 s malou prestávkou v rokoch 1972 až 1983. Tieto desaťročia politickej nestability a ozbrojeného konfliktu premenili Južný Sudán na ruiny a zastavili takmer akýkoľvek rozvoj miestnych ľudí. Južný Sudán je jedným z najmenej rozvinutých regiónov na svete. V dôsledku vojny tu chýba akákoľvek infraštruktúra. Cesty sú prejazdne iba silnými terénnymi autami, aj to iba niekoľko mesiacov v roku (počas obdobia sucha), sú zničené mosty, nie je tu zásobovanie energiou (ani v hlavných centrách), nefungujú poštové a komunikačné systémy, obyvatelia mnohých oblastí nemajú pitnú vodu, lebo zásobovanie čistou vodou je limitované na niekoľko udržiavaných studní a pod.

Podľa štatistík agentúr OSN, ktoré pracujú v regióne zomiera viac ako 50% detí krátko po pôrode a prístup ku zdravotníckej starostlivosti je veľmi limitovaný. Chudoba v južnom Sudáne je

na všetkých úrovniach chýba voda, lieky, chýbajú cesty aj potraviny.

Biskup Mazzolari pôsobiaci v tejto miestnej diecéze Rumbek hovorí: „Medzi Severom a Juhom je veľký kontrast. Severná časť Sudánu nie je skoro vôbec postihnutá občianskou vojnou. V južnom Sudáne je jedna jediná čerpacia stanica, ktorá však už niekoľko rokov nefunguje, nemáme tam žiadnu asfaltovú cestu, neexistujú ani spevnené cesty, nie je tam jediný hotel či reštaurácia. Severný Sudán je rozvinutá krajina s bohatou infraštruktúrou, hotelmi a letiskami. Potrebujeme pomoc medzinárodnej komunity aby sme sa dokázali postaviť na vlastné nohy a odtrhnúť sa z područia severného Sudánu.“

S diecézou Rumbek spolupracuje eRko a kolednícka akcia Dobrá novina od roku 1998, kedy spolu s rakúskou Tojkráľovou akciou zrealizovalo prvý projekt rehabilitácie regiónu postihnutého veľkým suchom. eRkom od roku 2000 podporovalo výstavbu, vybavenie a prevádzku nemocnice v Mapourдите, konkrétne jej chirurgickú časť. Dobrá novina financovala stavbu operačnej budovy sumou 2 111 000 korún. O roku 2002 v nemocnici v Mapourдите pôsobí stabilne diecézny chirurg spolupracujúci aj so slovenskými lekármi, ktorých do oblasti pravidelne vysiela Trnavská univerzita.

Jozef Bruk ml.

Silvestrovská meditácia

Je tu opäť koniec roka a čas na krátku inventúru. Čo treba nevyhnutne vyriešiť? Ktorých zbytočností sa treba čím skôr zbaviť? Ktoré narušené vzťahy treba čo najskôr sceliť, aby sme mohli spoločne prežívať bolesti i radosti budúceho roka?

Keď Ján vo svojom liste pripomína svojim ovečkám "antikristov", nemá na mysli nejakú temnú kozmickú silu, ale tých, ktorí spomedzi nich vzišli, avšak neboli z nich, opustili spoločenstvo, pretože si povedali, že žiť podľa evanjelia je pre nich príliš náročné a bolestivé.

Snaha o oddelenie je trvalým pokušením, s ktorým Cirkev bojuje už od počiatku. Už veriaci prvotnej Cirkvi sa sporili o tom, či sa pohan musí najprv stať židom, aby mohol prijať Krista (Sk 15, 1-35). Aj v období reformácie sa od Cirkvi oddelilo veľa skupín, aby si vytvorili svoju vlastnú identitu.

Je veľmi ťažké, no zároveň nevyhnutné tolerovať rozdiely v pôvode, skúsenostiach, prioritách a dokonca v hodnotách ľudí, ak s nimi máme spolupracovať. Individualizmus je však veľmi mocná sila, ktorá mimoriadne úspešne rozbíja rodiny i cirkevné spoločenstvá. Ak máme silnú schopnosť presvedčať, je hračkou ignorovať tých, ktorí nemajú rovnaký názor ako my, sformovať nejakú skupinu rovnako zmýšľajúcich ľudí, ktorí budú akceptovať naše vedenie. A rozdelenie je na svete...

Ján vôbec nebagatelizoval veľké nehody, ktoré boli medzi členmi spoločenstva: "Vy máte pomazanie od Svätého a viete to všetci... a poznáte pravdu" (1 Jn 2, 20-21). Zdôraznil im, že všetci sú údmi tajomného Kristovho tela, Cirkvi, a nevyhnutne potrebujú "zostať" spolu (1 Jn 2, 19). Pre Jána bola jednota s Kristom vecou najvyššej dôležitosti; ako ináč by mohol Boh pomôcť ľuďom naplniť Ježišovo "nové prikázanie" milovať sa navzájom (Jn 13, 34)?

Obzrime sa teraz aj my za seba a pripomeňme si, kedy a čím sme sa nechali odtrhnúť od druhých. Kedy sme nad niekým už len mávl rukou a prestali sa zaňho modliť, počúvať ho a s láskou sa mu venovať? Podarilo sa nám niekedy prostredníctvom pokánia a odpustenia podniknúť prvý krok na preklenie odcudzenia s iným človekom?

Pane, naliehavo potrebujem nový začiatok pre nový život s tebou. Osvieť mi, prosím, rozum, aby som sa zbavil sebeckosti, ktorá ma oddeľuje od druhých ľudí, a posilni ma, aby som dokázal prekonať každé rozdelenie, ktoré tak veľmi zraňuje tvoje mystické telo.

Slovo medzi nami 12/2005

Božie dielo

Naša strecha už potrebovala rekonštrukciu. Bol spráchnivený celý krov. Trámy s neošúpanou kôrou a čas urobili svoje. Pomedzi doskami bola len rozsypaná škvara, čo nebolo žiadnou izoláciou. Všetko teplo unikalo von. Vysoké náklady na elektrinu boli neúnosné. Rozhodla som sa teda konať. Išla som za ľuďmi, ktorí majú so stavbami skúsenosti. Ich slová ma nepovzbudili, neposunuli o krok ďalej. Ale nedala som sa odradiť. Klakal som na kolená a všetko som odovzdala Bohu. On začal od tejto chvíle konať. Posielal mi do cesty ľudí, ktorí ma podporovali duchovne, finančne. Boli aj takí, ktorí si našli čas aj napriek svojim povinnostiam a samozrejme na úkor svojej rodiny.

Preto sa chcem všetkým poďakovať, ktorí mi akýmkoľvek spôsobom pomohli zrealizovať toto „Božie dielo“. Neustále vzdávam Bohu vďaka a chválu za každú vypočítu prosbu.

Odporúčam každému odovzdať svoje problémy a starosti Najvyššiemu, otvoriť svoje vnútro a potom už len počúvať, čo Boh chce povedať. Ešte raz vyprosujem všetkým hojné milosti a požehnanie!
Milka Stašová

Nový interiér kostola

Z Božej dobroty máme v kostole nové vitráže s tajomstvom bolesti Panny Márie. Tieto obrazy, ako každý náboženský obraz, budú nás tiahnuť k modlitbe. To bolo prvoradým cieľom ich inštalácie.

Majster Kawcinski z Krakova navrhol úpravy celého interiéru. Aj na jeho podnet, a so súhlasom otca biskupa Františka, sme vybrali pre bohostánok čestnejšie miesto, ktoré by v auguste 2006 mala doplniť mozaika Zmŕtvychvstalého apoštolmi.

Križ bez corpusu je bližšie k Piete, spolu hlbšie vyjadrujú tajomstvo Sedembolestnej.

Verím, že táto úprava by sa páčila aj Jankovi Magovi, ktorého výročie smrti si pripomenieme 2. januára 2006 pri sv. omši o 18.00. Na túto spomienku pozývam všetkých, ktorým bol tento kňaz vzácnym.

Peter Olekšák